

full informatiu

Parròquies 3 viles

Nadal de Nostre Senyor Jesucrist (C) 26 de Desembre de 2021 – Núm. 5

Adeste fideles. Per Nadal, quan veiem el Bon Jesús en un pessebre per amor... El món, tota creació s'estremeix de goig i sorpresa. Fins a tal punt, que podríem dir que *per Nadal tot és possible*. Sant Francesc d'Assís, fora de si, deia «*Si pogués parlar amb l'emperador Frederic II, li suplicaria que firmés un decret obligant totes les autoritats de les ciutats i els senyors dels castells i viles a fer que per Nadal tots els seus súbdits tiressin blat i altres llavors pels camins, perquè, en un dia tan especial, enmig de l'hivern, totes les aus tinguessin alguna cosa per menjar. I també demanaria, per respecte al Fill de Déu, reclinat per la seva Mare en un pessebre, entre la mula i el bou, que s'obliguessin aquella nit a donar abundant pinso als nostres germans bons i ases. Finalment, pregaria que tots els pobres fossin saciats pels rics aquella nit*». La nit del 24 de desembre del 1914, en plena I Guerra Mundial, un soldat alemany va començar a tocar amb una harmònica la composició *Santa Nit*, que els seus companys van entonar. El van seguir els gaiters escocesos i els soldats britànics, fins que tots, en conjunt, van cantar l'*Adeste fideles*. Va acabar amb una trobada entre els combatents dels dos bàndols saludant-se i intercanviant tabac i begudes. En aquella nit els enemics es van convertir en germans *laeti et triumphantes*.

Un Credo especial. En dos solemnitats, quan recitem el Credo, ens agenollem en dir les paraules “*i per obra de l'Esprit Sant, s'encarnà de Maria Verge i es feu home*”: per l'Anunciació i per la Nativitat del Senyor. A la resta de les solemnitats, en aquell moment, es fa una inclinació profunda (IGMR, núm. 137). Per què aquest signe? Per recordar el misteri admirable de l'Encarnació: *et Verbum caro factum est* (el Verb es va fer carn). L'Etern va entrar en el temps i l'espai, i ens va donar a conèixer el veritable rostre de Déu i el veritable rostre de l'home: *venite adoremus*.

Part virginal. Durant l'octava de Nadal, a la pregària eucarística, escoltarem joiosos l'embolisme “*en el dia santíssim que la virginitat intacta de Maria posà al món el Salvador*”. És de fe, per raó del magisteri universal de l'Església, que Maria va donar a llum sense detriment de la seva integritat virginal. A Isaïes 7, 14 s'anuncia que *la verge donarà a llum*. Els sants pares refereixen també, al part virginal, aquella paraula del profeta Ezequiel que ens parla de la *porta tancada* (Ez 44, 2), la del profeta Isaïes sobre *el part sense dolor* (Is 66, 7) i la del Càntic dels càntics (Cant 4, 12): “*Hort tancat ets, germana meva, esposa meva; font tancada, font segellada*”. Sant Ignasi d'Antioquia designa no sols la virginitat de Maria, sinó també el seu part, com un “*misteri que cal predicar en alta veu*”. Per explicar de forma intuïtiva aquest misteri transmès per la Tradició de l'Església, els pares i els teòlegs se serveixen de diverses analogies *com passa un raig de sol per un vidre sense trencar-lo ni tacar-lo, o la generació del Logos del si del Pare o el brollar del pensament a la ment de l'home*. No obstant això, hi ha quelcom més profund darrere els arguments que busquen refutar-la, “*què testifiquen totes les negacions del Part Virginal?* En general demostren l'intent subtil d'enderrocar l'origen de la nova humanitat, de la nissaga del Segon Adam, per encabir-lo al món no redimit del vell Adam. [...] En ignorar el Part Virginal, ignoren la iniciativa Divina en el naixement del nou Adam. Els primers heretges dubtaven sobre la humanitat de Nostre Senyor, i per tant negaven que Ell tingüés una mare humana. Els agnòstics moderns dubten sobre la veritable Divinitat, per tant afegeixen un pare humà a la seva parentela” (Arquebisbe Fulton J. Sheen, *Totes les mares són iguals, excepte una*). El part virginal ens parla doncs de la iniciativa salvadora de Déu, del seu poder i la seva glòria. També de la inefable dignitat i bellesa de la seva Mare.

Vida parroquial

LL = St. Andreu de Llavaneres | SV = St. Vicenç de Montalt | CA = Sta. Maria de Caldes d'Estrac

Exèquies: Andreu Cañellas (LL) i Pilar Agustí (LL).

Pessebre vivent: A St. Vicenç serà el 25/12, 26/12, 1/1; 2/1 i 5/1 de 18:30 a 19:30 h.

Recital de Nadal: Dimecres 29 de Desembre, a les 19 h., a la Parròquia de St. Andreu. Lectura de poemes i nadales.

Concert de Nadal de l'Orfeó. Diumenge 2 de Gener, a les 17:30 h., a la Parròquia de St. Vicenç de Montalt.

Bon i Sant Nadal!

HORARIS MISSA

DURANT L'ANY: Del 1r Diumenge d'Octubre al 1r Diumenge de Juny

	Vigília festius	Diumenges i festius	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte
St Andreu de Llavaneres	19:00	11:30 19:00*	19:00	19:00	10:00	19:00	19:00	19:00
St. Pere (Llavaneres)		13:00						
St Vicenç de Montalt	20:00	10:00 20:00*		20:00*	20:00*		20:00*	20:00
Carme (Caldes)		12:00**						
Sta. Maria de Caldes						10:00*		10:00*

* castellà / ** bilingüe

Adoració eucarística: St. Andreu: Dijous de 19:30-20 h. i 2n Divendres de mes, de 10-19 h. | St. Vicenç: Divendres de 19-20 h.
Contacte: Despatx: Sr. Joan Ferrer, tel. 696 595 703 | Mn. Andrew Llanes, tel. 617 817 373 | Mn. David Navarro, tel. 697 754 759
santandreu473@argbcn.cat | santvicenc690@argbcn.cat | santamaria322@argbcn.cat | <https://parroquies3viles.com/>

Adeste fideles. En la Navidad, cuando vemos al Buen Jesús en un pesebre por amor... El mundo, toda creación se estremece de gozo y asombro. Hasta tal punto, que podríamos decir que en Navidad todo es posible. San Francisco de Asís, fuera de sí, decía «*Si pudiera hablar con el emperador Federico II, le suplicaría que firmase un decreto obligando a todas las autoridades de las ciudades y a los señores de los castillos y villas a hacer que en Navidad todos sus súbditos echaran trigo y otras semillas por los caminos, para que, en un día tan especial, todas las aves tuvieran algo que comer. Y también pediría, por respeto al Hijo de Dios, reclinado por su Madre en un pesebre, entre la mula y el buey, que se obligaran esa noche a dar abundante pienso a nuestros hermanos bueyes y asnos. Por último, rogaría que todos los pobres fuesen saciados por los ricos esa noche*». La noche del 24 de diciembre de 1914, en plena I Guerra Mundial, un soldado alemán empezó a tocar con una armónica la composición *Noche de paz*, que sus compañeros entonaron. A esta iniciativa le siguieron los gaiteros escoceses y los soldados británicos, hasta que todos, en conjunto, cantaron "Adeste fideles". Terminó con un encuentro entre los combatientes de los dos bandos saludándose e intercambiando tabaco y bebidas. En esa noche, los enemigos se convirtieron en hermanos *laeti et triumphantes*.

Un Credo especial. Dos días al año, en el Credo, nos arrodillamos al decir las palabras “y por obra del Espíritu Santo se encarnó de la Virgen María y se hizo hombre”: una en la Solemnidad de la Anunciación del Señor, y la otra en la Solemnidad de la Natividad del Señor. En el resto de las solemnidades, en ese momento, se hace una inclinación profunda (Instrucción General Misal Romano, núm. 137). ¿Por qué este signo? Para recordarnos el asombroso misterio de la Encarnación: *et Verbum caro factum est* (el Verbo se hizo carne). El Eterno entró en el tiempo y en el espacio, y nos dio a conocer el verdadero rostro de Dios y el verdadero rostro del hombre: *venite adoremus*.

Parto virginal. Durante la octava de Navidad, en la plegaria eucarística, escucharemos gozosos el embolismo “en el día santo en que la Virgen María, conservando intacta su virginidad, dio a luz al Salvador del mundo”. Es de fe, por razón del magisterio universal de la Iglesia, que María dio a luz sin detrimento de su integridad virginal. En Isaías 7, 14 se anuncia que *la virgen dará a luz* (en cuanto virgen). Los santos padres refieren también, al parto virginal, aquella palabra del profeta Ezequiel que nos habla de la *puerta cerrada* (Ez 44, 2), la del profeta Isaías sobre el *parto sin dolor* (Is 66, 7) y la del Cantar de los Cantares (Cant 4, 12): “*Huerto cerrado eres, hermana mía, esposa mía; fuente cerrada, fuente sellada*”. San Ignacio de Antioquía designa no sólo la virginidad de María, sino también su parto, como un “misterio que debe ser predicado en alta voz”. Para explicar de forma intuitiva este misterio transmitido por la Tradición de la Iglesia, los padres y teólogos se sirven de diversas analogías como *pasa un rayo de sol por un cristal sin romperlo ni mancharlo*, o la *generación del Logos del seno del Padre o el brotar del pensamiento en la mente del hombre*. Sin embargo, hay algo más profundo detrás de los argumentos que buscan refutarla, “¿qué testifican todas las negaciones del Parto Virginal? En general demuestran el intento sutil de derribar el orden de la nueva humanidad, de la estirpe del Segundo Adán, para meterlo en el mundo no redimido del viejo Adán. [...] Al ignorar el Parto Virginal, buscan ignorar la iniciativa Divina en el origen del nuevo Adán. Los primeros herejes dudaban sobre la humanidad de Nuestro Señor, y por tanto negaban que Él tuvo una madre humana. Los agnósticos modernos dudan acerca de la verdadera Divinidad, por tanto agregan un padre humano a Su parentela” (Arzobispo Fulton J. Sheen, *Todas las madres son iguales, salvo una*). El parto virginal nos habla pues de la iniciativa salvadora de Dios, de su poder y su gloria. También de la inefable dignidad y belleza de su Madre.